

[Undervisningsministeren.]

lere til de kommunale skolemyndigheders velvilje, når det drejer sig om at bevilge lærerne tjenestefrihed for deltagelse i kursus og om at anskaffe lærervejledninger og andet materiale til støtte for undervisningen. Staten vil på sin side gøre, hvad der kan gøres for at opfylde behovet for efteruddannelse på dette særlige område.

I Hammel kommune har skolekommissionen anmodet fælleslærerrådet om at udarbejde udkast til bestemmelser om seksualoplysning, der skal optages i kommunens undervisningsplan. Dette er efter skolestyrelsesloven en fuldt korrekt fremgangsmåde, og jeg opfatter det desuden som et udtryk for, at man lokalt er indstillet på at løse problemerne i overensstemmelse med de gældende regler.

Når ændringerne af undervisningsplanen foreligger godkendt af amtsrådet og først da, vil det være muligt at finde frem til, hvorledes opgaverne skal fordeles imellem de enkelte lærere ved Hammel realskole. Fremgår fordelingen ikke direkte af undervisningsplanen, påhviler det lærerrådet at afgive indstilling herom til skolenævnet, og jeg går ud fra, at lærerrådet til sin tid trods den omtalte erklæring vil opfylde sine forpligtelser på dette punkt og i øvrigt loyalt medvirke til at gennemføre undervisningsplanen på bedst mulig måde.

På nuværende tidspunkt har jeg derfor ikke grundlag for at foretage mig andet i sagen end at bistå og rådgive de lokale myndigheder efter de retningslinjer, som jeg her har skitseret.

Maigaard: Jeg kan kun være enig med ministeren i, at lærerne principielt har pligt til at følge bekendtgørelsen, og jeg må takke ham for, at han tager afstand fra den holdning, som lærerne ved Hammel realskole har indtaget.

Jeg er også enig med ministeren i, at der vil være lærere, som bør fritages for en del af dette arbejde. Jeg understreger dog, at seksualundervisning ikke er et fag, men den integreres i en lang række andre fag, som de i så fald også må fritages for. Jeg er enig med ministeren i, at man skal tage hensyn til egnetheden.

Men det er jo ikke det, der er problemet

her. Problemet er, at demonstrationer er blevet en vældig moderne ting nu om stunder, nu også i Hammel, og det problem, vi står over for, er en kollektiv demonstration fra et lærerkollegium. Jeg kan forstå, at ministeren, når han har bistået de lokale myndigheder — og det er jeg glad for han vil — til sin tid ikke vil acceptere en sådan kollektiv demonstration, hvis den er aktuel til den tid.

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): Jeg kan ganske bekræfte hr. Maigaards sidste antagelse, men jeg vil gerne føje til, at jeg er overbevist om, at folketingets ønske om at få gennemført denne undervisning i folkeskolen bedst realiseres ved, at denne indkøring foregår så roligt som overhovedet muligt, og at komplikationer undervejs ikke unødigt dramatiseres.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Maigaard* til undervisningsministeren:

„Finder ministeren, at forbuddet mod anvendelse af fotografisk billedmateriale i bekendtgørelse af 8. juni 1971 om seksualoplysning i folkeskolen er i overensstemmelse med lov om styrelse af kommuners skolevæsen m.v., der fastlægger skolenævnens ret til at afgøre, hvilket undervisningsmateriale der skal bruges?“

Skriftlig begrundelse.

I undervisningsministeriets bekendtgørelse af 8. juni 1971 henvises der i stk. 3 til de begrænsninger i skolens seksualoplysende virksomhed, som Vejledning om seksualoplysning i folkeskolen indeholder. I denne vejledning står der i 4. afsnit:

„Som omtalt side 29 bør læreren ikke på noget trin i den seksualoplysende virksomhed anvende fotografisk billedmateriale, der gengiver erotiske situationer som f. eks. onani og samleje eller andre erotiske situationer af lignende art“. (Side 43).

Styrelsesloven bestemmer imidlertid, at det er skolenævnene, som afgør, hvilket undervisningsmateriale der må anvendes på skolen. Det hedder i § 27, stk. 6: „Det“ (skolenævnet) „godkender efter indstilling fra lærerrådet, hvilke undervisningsmidler skolen må benytte.“